

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **M. B., Z. P., F. W.**,
skazanych z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2019 r. w Izbie Karnej
na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosków obrońców skazanych
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego w mocy w części dotyczącej skazanych wyrok Sądu Okręgowego w
B.,
z dnia 10 stycznia 2018 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 93 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanych w kasacjach wnieśli o wstrzymanie wykonania
orzeczenia. Wnioski te jednak nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 9 § 1 i 2 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się
bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wykonalność wyroku
skazującego następuje z chwilą jego uprawomocnienia. Podstawą do zastosowania
instytucji przewidzianej w przepisie art. 532 § 1 k.p.k. mogą być zatem jedynie
okoliczności szczególne. Do takich zaliczyć należy bardzo wysokie

prawdopodobieństwo uwzględnienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia wykazującego oczywistą i widoczną jeszcze przed rozpoznaniem sprawy zasadność zarzutów kasacyjnych. Nie przesądzając treści rozstrzygnięcia, które zapadnie po merytorycznym rozpoznaniu sprawy nie można tego obecnie powiedzieć o zarzutach zawartych w kasacjach obrońców.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie wskazanym w art. 532 § 1 k.p.k. nie może ograniczać się do wskazywania ciężaru ponoszenia dolegliwości wynikających z egzekwowania prawomocnego wyroku, których naturalną konsekwencją w przypadku orzeczenia kary o charakterze izolacyjnym jest wyłączenie skazanego z dotychczasowego trybu życia. Nie są to bowiem okoliczności mające w tej materii znaczenie. Wniosek taki powinien zawierać dodatkową argumentację, w świetle której zarzut kasacyjny jest wysoce prawdopodobny w zakresie swej zasadności w aspekcie art. 523 § 1 k.p.k. oraz że przez to także wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji pociągnęłoby nieodwracalne i szczególnie dolegliwe skutki dla skazanego (np. postanowienie SN z dnia 26 października 2000 r., II KKN 180/00, LEX nr 1632017). Tego typu okoliczności we wnioskach nie wskazano. Dlatego orzeczono jak na wstępie.